

Osman İçer

- Őirler -

Yayın Tarihi:

30.08.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Osman İçer

Eserleri:

...Satırlarım Sana Hasret

Hadi gül
Gül hadi
Kalmasın yarıda umutlarım
Hadi gül
Solmasın reyhanlar saksılarında
Hadi gül
Bir eylül akşamı gelsin aklıma gülüşlerin
Seni ansın satırlarım
Yüreğin kalem olmuş ellerimde,
Kalemimde mürekkeğim gözlerin;
Satırlarım sana hasret.

Yalnızlığın çöker kapılarıma...
Güzel şey aslında uzak olmak bana
Görmeden de yaşayabilmen beni mesela
Unutulmuş umutların
Umuduna yazman sevgiyi
Gözlerin nemli...
Yüreğin kalem olmuş ellerimde
Kalemimde mürekkeğim gözlerin
Satırlarım sana hasret

Rüzgarlarım başlar üşümeye
Mevsim eylül
Gözlerim ağlamaklı
Durulmuş sular, doğmuyor bazen güneş
Üşümüş mürekkeğim
Kalemim Eylül'de biçare
Yüreğin kalem olmuş ellerimde,
Kalemimde mürekkeğim gözlerin;
Satırlarım sana hasret.

Bakma güldüğüne çocukların
Umudumu saklayan onlar aslında
Yüreklere ellerinde hepsinin
Beni yazıyorlar boş duvarlara...
Eylül'de üşümek güzel...
... ve sana yazmak tüm duvarları
Yüreğin kalem olmuş ellerimde,
Kalemimde mürekkeğim gözlerin;
Satırlarım sana hasret.

Milyonlarca göz bebeğine bakmak
Bir o kadar da tebessümlere
Çok acı bir şey olsa gerek
Her göz bebeğinde aramak seni
Olmadığını bile bile sokaklarda
Gecenin bir yarısı...
Ve ağlıyor her satırında mürekkeğim
Yüreğin kalem olmuş ellerimde,
Kalemimde mürekkeğim gözlerin;
Satırlarım sana hasret.

Kimse bilmez gönlümün çektiğini
Güler geçerler kendine aşık sananlar
Oysa yazmaya kelime bulamaz elim
Ve yetmez kağıtlar mürekkebime
Ellerimde kalemim
Yüreğın kalem olmuş ellerimde,
Kalemimde mürekkebim gözlerin;
Satırlarım sana hasret...

OSMAN İÇER
(13 Eylül 2013/ 01:11)

Osman İçer

..1Saklımdasın

Kimselerin bilmediği bir düşümdün; Saklımdasın
Çölde hasreti çekilen su misali aklımdasın

Bir hayal ya da düş değil bana bakan can gözlerin
Köleliğe verir meyil bilincime zan özlerin

Sensiz iken şaşıyorum nasıl yaşamış bu beden
Baharımı yaşıyorum sevincime sensin neden

Oysa ne boş yaşamışım bunca zamandır hayatta
Gözlerim görmemiş seni gönülden körmüşüm hatta

Neredeydin ey sevgili ömrüm bitap imiş meğer
Kul olurum yollarına dönüp bakacaksan eğer

Hattatlar adını yazmış bunca asır yeryüzünde
Şairlerin mürekkebi donuvermiş her sözünde

Alıp gitsem ellerini rüzgârlarımda saklasam
Cümle cihana adını zikretmeyi yasaklasam

Sonra bulsam saçlarını has ipek bahçelerinde
Dokunursem teline alıp götürsen beni de

Fazla bir şey istemiyor ki yüreğinden benliğim
Bir kez gülüver gönlüme olmasın namım, kimliğim

An olur ki yüreğimden akıp da giden pınarlar,
Kıskanır gökte ışılan simana yakın olanlar

Tüm ozanlar ve şairler birleşseler tek kalemde
Aşkımı yazacak yoktur gözün gibi bu âlemde

Ay kararır yüreğine zerre denli hüznün girse
Gül sararır gözlerinde bir damlacık yaş belirse

Sanır mısın senden sonra güldü bu naçar yüreğim
Rüyalarda olsa bile bir kez görmeyi dileğim

Şimdi sessiz çığlıklarla haykırırım ey sevdiğim
Sensin benim yeryüzünde ilim diye öğrendiğim

Gönül virane dolanır sensiz çaresiz ellerde
Tesellisi bir busedir emsali yok kimselerde

Bir buse ki dudağından yanaklarıma düşünce,
Gözlerimde biriktirir yağmurları ince ince

Kocamış bir çınarım ben dallarım hep budak budak
Kalbimdesin ey sevgili kederi bir yana bırak.

İstemem kimseler bilsin kalbimdeki özlemini

Yüreğimin dehlizlerinde saklarım gözlerini
Osman İçer

..2Farz et ki

Farz et ki düşmüşüm bir yol kenarında
Ellerim kirli ve ıslanmış gömleğim,
Kapanmış gözlerim
Yardım etmek istemiş yoldan gelen geçen
Ben istememişim ayağa kalkmayı...
Sormuşlar: "nedir bu halin" diye
Ben; "SEN" demişim...

Farz et ki kör bir deliyim
Kim olduğunu bilmeden
Gülümsemişim gelen geçene...
Terlemiş bedenim yıllardan beri
ve sormuşlar neden oldun ki deli?
Ben; "SEN" demişim...

Farz et ki koca bir denizdeyim
Kenarı kırık bir sandalla
Yol almaya çalışıyorum okyanuslara
Her gelen fırtınada sallanmış
su almış sandalım
Ayak bileklerime kadar kalmışım suda
Yanımdan geçen gemiler gel demiş acıyıp halime
gitmemişim
Sebebini sormuşlar ısrarla;
Ben; "SEN" demişim...

Farz et ki koca bir dağın zirvesindeyim
Her tarafı kar ve de soğuk...
Üşümüş ellerim ve donmak üzere ayak parmaklarım
Cümle yırtıcılarla baş etmişim
Yorulmak, korkmak nedir bilmeden
Yollar açmışlar
Kilometrelerce yükseklere gelmişler
Bulmuşlar beni
Üşümüş bedenimi sarmak istemişler;
"Ölmaz" demişim sarmalarına izin vermemişim
Neden? diye sormuşlar;
Ben; "SEN" demişim...

Farz et ki koca bir çölün ortasında
Suyum yok içmek için...
Yapışmış damağıma seni zikretmekten kuruyan dilim.
Ellerim çatlamış yakıcı sıcaktan
Kervanlar gelip geçmiş

Vermek istemişler ellerindeki bütün suları
Halime bakıp acımışlar
Ben almamışım
Son gözyaşımı dökmüşüm boğazıma,
Kurumaya yüz tutmuş ıslak gözlerimden
Suyu neden almıyorsun ki demişler;
Ben; "SEN" demişim...

Farz et ki küçük bir çocuğun bedenindeyim
Koşmuşum çamurlu yollarda
Hiç usanmadan,
Yorulmak nedir bilmeden...
Aşmışım bütün engelleri çocuk kalbimle
Olmamış oyuncağım ve sahip olamamışım bilyelere.
Sonra sevdiklerim gelmiş
Sarmışlar beni en şefkatli kollarıyla
Oyuncaklar almışlar
Daha önce hiç oynayamadığım...
Almamışım ne ettiyseler de
Neden? diye sormuşlar sevdiklerim;
Ben; "SEN" demişim...

Farz et ki koca yılları geride bırakmış
Bir ihtiyarım...
Şahip oldukları sayıları aşmış yüzü
Özlem duymuşum sürekli dünüme
Çocuklarım torunlarım olmuş
El üstünde tutmuşlar hepsi beni
Sonra bir su getirmişler ab-ı hayat diye
Şöyle bir bakmışım
Gülümsemişim
Almamışım...
Neden diye sormuşlar sonra;
Ben; "SEN" demişim...

Farz et ki mürekkebi çok değerli
Altın işlemeli bir kalemim...
...ve okuyuşuna doyum olmuyor yazdıklarımın.
En değerli şairlere eşlik etmişim
En güzel şiirleri yazmışım
Sonra deli bir şair gelip
Aşk'ı yazmak istemiş en derinlerden...
Ben vermemişim mürekkebimi
Şair sormuş "sen hiç mi âşık olmadın" diye
Ben tükenmişim
Son mürekkebimle

Kırılmadan önce
En iyi dostum olan boş kâğıda dönüp ağlamışım
Şair " yaz" demiş;
Ben; "SEN" demişim...

Farz et ki hala seviyorum seni
Yıllar geçmişse de üstünden
Sevinçlerin
Hüzünlerimin
Özlemiş farz et yüreğimi
Ve ellerim hala terliyor olsun
Senin adın geçince herhangi bir konuşmada...
Sana yazılıyor farz et bütün şiirleri
Ve cümlelerimin en can alıcı kelimelerini
Değiştirmemişse değiştirememişse yılar
Senin kalbimdeki yerini
Her yemekte seni anmışım farz et
Her yolda seni arıyor gözlerim farz et
sensizlikten kurumuş gözyaşlarımı
saklamaya çalışan gözlerim...
Farz et ki yaşanmamış ayrılıklar
Çalınmamış kapısı yalnızlıkların
Farz et ki hala yüreğim diye anıyorum ismini
Farz et ki daha unutamamış bu beden
O narin tenini
Farz et hala bulamadım yeryüzünde
Senden daha güzelini
Farz et ki değişmem hiçbir hazzı
O tutarken aşkından terleyen ellerini
Farz et ki her gün yeniden aşık olmuşum sana
Farz et ki yüreğim köz olmuş
Aşkından yana yana
Ve farz et ki su an bu cümleleri okuyorsun
...ve biliyorum
Sen beni hala çok seviyorsun...
Kabullenemiyoruz farz et ikimiz de bunu ama...
Farz et ki tüm olanları çok iyi biliyorum
Şimdi bana soruyorsan yüreğim
Bu yazdıklarının nedeni ne diye;
Sana tek bir cevap verebilirim; " SEN" diye...

Osman İçer

Abesle İştigel...(VEYSİ İÇER'DEN)

Nedendir bilinmez
Bu bilinmez nedenli öyküler
Abesle iştigel,
Yersiz ve yurdu olmayan bakışlar...
Anlamsızlıklar...
Vakti ve yeri olmayan,
Olmak zorundaymış gibi
Durmuş bir pozisyonla
Zorunluluğu olmayanlar
Sorunluğu zorunlu
Aşklarla iştigel;
Abesle iştigel...

Yokuş çıkmak mı gerekli yollarda
Bir gidişse bu maceralar ki
Bunlar bir masal,
Masallar; aşklar...
Kaç kahraman var
Bu yokuşun doruk noktasında
Kaç bayrak dikildi zirveye?
Zirve! Nerde?
Zafer bayrakları!
Kahramanlar! Nerde?
Anladım, bu aşklar
Abesle iştigel...

Veysi İÇER

Osman İçer

Ağlarım

Hüsnü cemalini görmesem bir gün;
O gün gözyaşımı döker ağlarım.
Güzelliğin tüm Dünya'ya salmış ün;
Yürek naçar kalmış bakar ağlarım.

Şüphesiz güzellik haktandır sana.
Ne olu bir kadem yaklaşsan bana.
Gül-i zar içinden bir deste şana;
Koparıp veremem ondan ağlarım.

Bade-i aşk içtim başım dönüyor,
Yüreğimdeki ateş hiç sönmüyor.
Benim kadar seven; aşk'tan ölüyor,
Bunu bilmezsin ya ondan ağlarım.

Yaralı yüreğim senden bergüzar.
Kapat gözlerini değmesin nazar.
Bülbül gülü için ağlar zar-ı zar;
Sen ağlama, senin için ağlarım.

Can güdaz gözlerin hep üzerimde.
Daim hasretin var şü yüreğimde.
Kurumuş bir gülüm ben Faslı-ı gül'de
Koklanmadan soldum ona ağlarım.

Gül endam yetmez mi eylediğin naz?
Uykular haraptır, geceler ayaz.
Biçare gönlüme bütün bunlar az;
Az gelir de bana ondan ağlarım.

Bahar geldi yüreğimde hazan var.
Hüsnün yüreğinde açtı yaralar.
Sensiz kaldım bu yüreğim kan ağlar;
Yaramı sarmadın ona ağlarım.

Kıyl-u kaillere aldanma sakın!
Uzun; derin derin gözüme bakın.
Seni sevdiğimi unutma sakın;
Unutur mu diye bekler ağlarım.

Sessizce köşeye çekildi yürek.
Bilirim yüreğe teselli gerek.
Bu avare gönlüm ki yine ürkek;
Teselli bulmadım ondan ağlarım.

Osman'ım vuruldum güzel gözlüye.
O selvi boyluya, şirin sözlüye.
Yârin ismini söyleye söyleye;
Bir köşede, sessiz sessiz ağlarım...

Osman İçer

Altı OnDört

Sensiz ufku olmayan koca bir denizdeyim
Saat altıyı on dört yine ben seninleyim

Bazen bir güneş gibi doğarım pencerede
Bazen bir çiçek gibi solarım ellerinde

Bazen bir deniz gibi ürpertirsin içimi
Bazen bir çocuk gibi avutursun gönlümü

Sen buradan gideli geçse de aylar yıllar
Yıpranmaz gönlümdeki o temiz hatıralar

Sensiz ufku olmayan koca bir denizdeyim
Saat altıyı on beş ben yine seninleyim...

Osman İçer

Aşk-ı Virâne

Naçar kaldım senin aşkından ey yar!
Müşkilimi, sensizliğe yorarım.
Zaman geçer, elbet değişir diyar;
Bu diyarda yoksun diye solarım.

Ham-ı Zülfün düşer yüzün üstüne,
Ey mehlika inan benim sözüme.
Bir kerecik gülsen bitap yüzüme;
Tebessümün bahtım diye coşarım.

Yokluğun bahtıma ince bir sitem
Sözün başım tacı, gönül kasidem
Avare yüreğim senindir her dem;
Açıktır gelirsin diye yollarım.

Figanımı duy artık ey sevdiğim!
Yollarına gülistanlar serdiğim,
Aşkı için dünyaları verdiğim;
Sensiz bir an geçer diye korkarım.

Osman söyler yine kalpteki aşkı
Sevgisi büyüdü dağları aştı
Beni eriten kemandan bir kaş'tı
Oku bağı yırtar diye korkarım.

Osman İçer

Aşkın Gerçek Öyküsü.

Bu sabah gözlerimde iki satır gözyaşı;
Sevda koca bir ufuk, bilinmez sonu başı.

O vardır ki sevilir, belki her şeyden fazla;
Bakılır gözlerine en dayanılmaz hazla.

Odur gecen sabahın, o dur gözünün nuru;
Odur olmazsa olmaz, o dur en saf ve duru.

Bir zaman bakılır hep o yârin gözlerine;
Ve birçok anlam katar diline sözlerine.

Sevda denilir sonra bu sonsuz bakışlara;
Layık bulunur özü, en büyük alkışlara.

Bir müddet geçtiğinde sevda dönüşür aşka;
Karşıdaki vardır o, dokunuşları başka.

Sonra çok seven derki; inan sensiz olamam,
Sensiz bu diyarlarda bir an bile duramam.

Giderim buralardan eğer yoksan yanımda;
Olmayacaksa gözün; anlam yok hayatımda.

Aradan zaman geçer severler birbirini;
Bırakamaz sevdiği sevdiğinin elini.

Derken bu böyle sürer bir ya da iki sene;
Mutludurlar sevenler dünya onlara döne.

Bir hazin anlatıdır sevenin hikâyesi;
Boşunadır artık söz, yârin her kelimesi.

Ve artık biter sevgi, anlayış kalmaz aşkta;
Herkes bir şeyler söyler bu hazinli hususta.

Ayrılırlar severek; ya da nefret ederek;
Bir daha dönüş olmaz, bunu iyi bilerek.

Sonra da tekrarlanır bu hazin aşk dizisi;
Başka birine geçer, sevdiğinin sevgisi.

Şimdi ben söylüyorsam kulak verin sözüme;
İtimat edin bana, kanmayın el sözüne.

Bu kadar sever iken ben de ayrılık gördüm;
Hasretlik duvarını gözyaşlarımla ördüm.

Osman der ki sevenler; siz, siz olun gitmeyin;
Sevdiğiniz insanı boşuna incitmeyin.

Osman İçer

Avuçlarıma Yağmur Çiselerken Yazıyorum Bunları

Ve işte geldim...

Avuçlarıma Yağmur çiselerken yazıyorum bunları.

Kulaklarım güneşte, gözüm rüzgârda.

Kayıp bir kentin, yitik çocuğu şimdi yüreğim.

Seni özlüyor beden;

Yağmur ellerime çiselerken..

Bırakıp gitmek seni...

Görmemek, görememek eşi olmayan tenini...

Gitmek istemiyorum aslında;

Ama gitmek zorundayım;

Umutlarım sol avucumda...

Güneş sağ yanımdan vuruyor...

O kadar zor değil aslında seni unutmak.

Ve gözlerini

Ve ellerini

Yani seni

Koca bir çınar ömrüm döküyor sararmış yapraklarını;

Ve eziyor yalnızlığımın uğultusu sevinçlerimi.

Ellerime mürekkep bulaşmış;

Yüreğime hüznün...

Sürekli tavanda gözüm.

Bitsin istemiyor aslında gece;

Sabahlar olmuyor gönlümde.

belki de bu yüzden sevmiyorum, sevemiyorum geceleri...

yazılan en güzel dizeler getirmiyor dile umutlarımı;

bir göz bekliyorum nemlenmemiş.

Ve kuru yapraklara basa basa yürümek;
Ya da kuru bir yaprak olmak...
O kadar uzak ki çocukluğum ve bilyelerim...
Çocukluğumu da aldı elimden geceler
İşte bu yüzdendir belki de,
Düşman görünür geceler;
Gecelerce avuçlarıma yağmur çiseler...
Osman İçer

Bağışla Beni Ya Rabbim

Gökler yerle bir olmadan,
Kalbe keder gam dolmadan,
İçtiğim zehir olmadan;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Bir kulunum ki günahkâr,
Hem yalancı hem riyakâr,
Göz ağlar şimdi zarı zar;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Bilmez idim sensiz aş yok,
Gönüllerde hoş telaş yok.
Derdim büyük günahım çok;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Ben işledim her günahı,
Terk eyledim hem namazı.
Ağlar ruhum bazı bazı;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Duyardım da ezanları,
Hep kılmazdım namazları.
Gönlümde hep kul nazları;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Beş vakit namaz istedin.
Dile benden olsun dedin.
Sen bizleri var edendin;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Yapar iken her gafleti,
Düşünmedim ahreti.
Günahlarım milyon etti;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Dengedeyken güneş ayla,
Günü geçirdik sefayla.
Şimdi kalpteki cefayla;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Yirmi yedi oldu ömrüm.
Sensiz susuz kaldı gönlüm.
Belki bu Dakka ölürüm;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Yemek verdin su da verdin.
Dedin ki kalmasın derdin.
Dünyayı yoluma serdin;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Kelamın gönlüme nurdu,
Resulün bağıni kurdu.

Edepsiz beden kudurdu;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Yedim içtim düşünmedim,
Doyurmadım hiçbir yetim.
Bitmedi kötü niyetim;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Uyanıp şükür yerine,
İsyan ettim kaderime.
Bak kapına geldim yine;
Bağışla beni Ya Rabbim.

İsyan ettim düşünmeden.
Günahlar işledi beden.
Son nefesimi vermeden;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Gel dedin yüklü günahla,
Kalbinde sonsuz riyayla,
Dilimdeki bitmez ahla;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Ruhum der ki artık yeter.
Gafillik ölümden beter,
Bedenimde kalmadı ter;
Bağışla beni Ya Rabbim.

Osman İçer

Bekleme Gelmem

Tertemiz ufuklar görünür şimdi
Kime kaptırırım gönlümü bilmem
Dünden unuttuğum; o gözlerini
Umudum elimde bekleme gelmem

Seneler götürdü bendeki seni
Bedenim unuttu sendeki teni
Yepyeni sevdalar bekliyor beni
Artık senin için gözyaşı dökmem

Darılmış olsa da bana yüreğin
Benim için kül olsa da benliğin
Hatırla! Gururumdu çiğnediğin
Dünyada bir sen kalsan sana dönmem

Karardı gökyüzü terk ettiğinde
Seni hiç sevmiyorum dediğinde
Şimdi bütün kozlar benim elimde
Bir daha gönlüne gönlümü ekmem

Osman'ın sevdası delse dağları
Hasretten kurusa gözün pınarı
Hatırına gelir de gözyaşları;
Sanma senden sonra asla sevilmem
Ben Osman'sam senin için üzülmem...

Osman İçer

Ben Geldim

Yalnızlığım düşürdü beni yollara
Kolların açılmaz neden, ben geldim.
Muhtac etme beni zalim kollara
Kolların açılmaz neden, ben geldim.

Yalnız kalır, yoksa sevdiği canın
Anlamı olur mu sensiz bir ânın
Kurudu gözyaşım hırçın pınarım
Kolların açılmaz neden, ben geldim.

Osman söyler biçare kalırsa dil
Yalnız kalır sevdiği olmadan dîl
Sensiz kaldım açılmaz menekşe gül;
Kolların açılmaz neden, ben geldim.

Osman İçer

Ben Şairim...

Ben...

Mısralara susamışım
Ellerimde yitik bir sevda tınısı
Gözlerim büyük ve alabildiğine ışıltılı
Ellerimden su içer cümle pınarlar.
Yüreğim küçük bir su birikintisi,
İçinde ıslanır okyanuslar

Ben şairim
Ülke benim
Sevda benim
Kahır
Sevgi
Keder benim
İncecik bir dalda,
Küçük kanatlarıyla dünyayı sırtlayan benim

Şair benim
Şiir benim Ekmeğim,
Suyum,
Takıntım,
Huyum...
Ne kadar saklasa da mısralar sessizliği
Saklayamaz umudunu sevenlerin;
Benim gizlediğim gibi...
Bazen çölde suyum
Bazen çözülmez huyum
Ne gece anlar sevenleri
Ne de sevenler anlar geceleri
Ben anlatırım her bir sevgiyi.
Kimi zaman mecnun demişler dizelerime
Kimi zaman Leyla
Kimi zaman demişler ki
Ömür geçmez cefayla.
Narin bir dokunuş olmuş adım
Kimi aşık demiş
Kimi kendine dolaşık...
Seven gider ıraklara;
Ben çekerim acısını
Gelmeyecekse ben ağlarım
Gelecekse halayın başında ben varım.

Ben yâr'im
Ben yarım
Her nereye bakarsan bak ben varım
Dedim ya sevdayım ben
Ve de dua
Sevabı da ben alırım günahı da
Bülbül benim kalemimden anlatır güle sevdasını
Gül benimle dile gelir der "bilirim yanmasını"
Her gencin yüreğidir kalemimim mürekkebi

Ve her ihtiyarın gençliğidir
Dile getiremediği umutların her biridir cümlelerim
Sorarlar bazen "nerden geliyor bu kadar şey aklına" diye
Ben de derim ki sen'sin yazdıran
Senin sevdandır dizelerimi canlandıran diye

Büyük
Ama çok büyük bir ormanın en kuytu köşesini anlatırım bazen
Ya da koca çöllerin çaresizliğini
Kimi zaman dert olurum
Kimi zaman eşi bulunmaz derman
Kim bilir ki yüreğimin coşkusunu
Yarı gördüğüm zaman
Ellerim Ahmet Arif kokar
Yürek Nazım Hikmet Ran
Özlem olurum gitmelere
Ararım seven yüreğin yerine bir neden

Ve sorarım:

"Yar tenine rüzgar mı değdi
Nedendir bu hüznün solgunluk neden
Az önce ellerim ellerimdeydi
Şimdi neden senden uzak bu beden"

Yol olurum gelen her bir sevdaya
Işık tutarım düşmesin diye sevenler karanlıklarda
Bilinmez çoğu kez kıymetim
Yazmış yine bir şeyler diye...
Oysa suyum ve de ekmek
Yani dizelerim olmadan anlam kazanmaz içindeki o kocaman bebek

Ben şairim
Şair benim
Şiir ben..
Ve tüm bunları yazdıran yare
Koca bir sevdadır
Yazmama neden...

Osman İçer

Biter Yağmura Özlemler

Biter yağmura özlemler

Ve susuz kalır yürekler...

Yalnızlığa atılan ilk adımdır bu

Ne güller konuşur yüreğimle

Ne de tamamına erer iyi dilekler..

Şiirler biter bir yerden sonra

Biten her güzel veya hoş şeyden sonra..

Ve sonraları...

Umut biter gözyaşıyla...

Kimsesiz sokaklara haykırır şimdi gözyaşlarım;

Geçtiğim yollar ve bana acılan kollar acıtır şimdi canımı...

Oysa ümidim vardı güneşe dair

karanlıkta kalmayacaktı gözyaşlarım..

Şimdi ise sevinir oldum kederlere ve olmamalara,

Bitmelere, üzmelere

Ve bir daha geri gelmemek üzere gitmelere...

Osman İçer

Boş Avaz Değil

Dalar iken gözlerimin bebeği;
Şimdi gözlerimde hüzün, yaş değil!
Gösterirken yâre bunca emeği,
Yârin kemandır yüreği; taş değil.

Gonca güller bakar durur rengine.
Cümle mevsim hayran olur seyrine.
Şimdi durup şöyle baktım kendine;
Duruşu Kelam-ı adap; boş değil.

Bakışları anlatırken sevdayı,
Kalem onun ile sevdi yazmayı.
Takıvermiş elmaslardan hızmayı,
Yürüdüğü yollar gülden; taş değil.

Beklerdim ki yârim çıksın karşıma.,
Nail olsun en içten bakışıma.
İsmi güneş olur soğuk kışıma,
Yüreğime verdiği haz; az değil.

Cümle cihan arar böyle sevdayı.
İsterler ki bir yar sarsın yarayı.
Can neylesin onsuz pulu, parayı.
Gönlümün çaresi yarıdır; Saz değil.

Nasip eyle Rabbim yârin yüzünü,
Gözüme sürmeyi güzel gözünü.
Verme sevdiğime zerre hüzünü,
Gülmez ise, mevsim Kıştır; Yaz değil.

Söylediler en güzel türküleri,
Anlattılar en büyük sevgileri.
Dile gelse şu Osmanın yüreği,
Dildeki yakarış boş avaz değil...

Osman İçer

Çok Değer Verdiğim Dostuma

Gamzendir mabedim, yaşıadığım yer;
Karanfiller açmış gamzelerinde.
O tatlı gamzenden bir dokunuş ver
Dünyalar saklanmış gamzelerinde.

Gül nedir ki senin elin olmasa!
Dil nedir ki senin sözün olmasa!
Kul nedir ki kalbinde aşk olmasa;
Kâinat saklanmış gamzelerinde.

Emel'in her neyse Mevla'm eylesin
Bülbüller gönlüne türkü söylesin
Mutluluk gamzendir bunu bilesin;
Cennetler saklanmış gamzelerinde...

Osman İçer

Dört İklim Birleşmiş Gözlerinde

Dört iklim birleşmiş gözlerinde

Ve tenin güneşi andırıyor

Tıpkı bir ceylan gibi yürüyüşün

Ve bir filozofun kıskanacağı ölçüde

Düşüncelerin...

Demıştim ya ben sende kendimi buldum

Belki de kaybettiğim benliğimi

Umutlarımı yarınlarımı...

.....

.....

...

Osman İçer

Dünyam, Kâinatım Sen; Aç Bana Kollarını.

Dünya ki; üzerinde nice âşıklar yaşar;
Bazen estirir kalbe soğuk rüzgârlarını.
Gönül ırmaklarından gönlüme sevgi taşar;
Dünyam, kâinatım sen; aç bana kollarını.

Ucu bucağı yoktur sevda denilen ufkun.
Yaralar sarılmıyor, sevdalılar hep suskun.
Dağ, taş ve de denizler bana her daim küskün;
Dünyam, kâinatım sen; aç bana kollarını.

Divane demiş herkes şu biçare Osman'a,
Gökyüzü ve yıldızlar yâri getirir bana.
Yapamadı sensiz kalp, yenik düştüm zamana;
Dünyam, kâinatım sen; aç bana kollarını.

Osman İçer

Efendimize Hasret...!

Hazan olur mu Efendim cemalini görene?
Hüzün olur mu Efendim kıymetini bilene?
Çare olur mu Efendim hasretini çekene?
Güller sana hasret kalır Ey Nebi Ey Muhammed.

Gece biter gün ağarır hasretinle ne çare!
Sevenlerin sensiz yalnız gönülleri biçare.
Sen gideli hasretinden yürekler pare pare;
Diller sana hasret kalır Ey Nebi Ey Muhammed.

Gözbebeğim ağlamaklı görmedi diye seni.
Kavuşacaksam sarsınlar hemen beyaz kefeni!
Hasretinden harap oldum; ah görsem cemalini
Rüyam sana hasret kalır Ey Nebi Ey Muhammed.

Bir hasret ki yeryüzünde görülmez hiç emsali
Çölde susuz çocukların su hasreti misali
Bakışların Işık saçan gönlün Cennet timsali;
Ümmet sana hasret kalır Ey Nebi Ey Muhammed.

Osman İçer

Eğriyi Ben Yazdım Doğruyu Sen Yaz

Kâğıdı, kalemi elime aldım,
Geceyi ben yazdım, gündüzü sen yaz.
Riya'dan, yalandan, kinden usandım,
Eğriyi ben yazdım; doğruyu sen yaz.

Karanlık kapladı bir zaman ardı,
Sevgisiz gönüller bir an sarardı,
Gönlümde sayısız sevdalar vardı;
Ferhat'ı ben yazdım; Şirini sen yaz.

Kin, nefret olmasın yeşeren dilde.
Her daim al güller olsun elinde.
Diyemedim, neler kaldı dilimde;
Cefayı ben yazdım; sefayı sen yaz

Yürek yine yazdı dildeki âhı.
Bekler bülbülün öttüğü sabahı.
Dilimde bazı söz, söyler günahı;
Günahı ben yazdım; sevabı sen yaz.

Osman İçer

Eylül Koydum Adını...

Eylül koydum adını...
Yalnızlığımı gözlerindeki
Ve ellerindeydi unudum...
Yol olmalıydın sözlerime
Dost olmalıydın
Can olmalıydın ömrüme...
Gözlerimin en ücra köşesinde sin şimdi
Saklıyorum seni kimseler görmesin diye
ve kapattım yüreğimi senden sonra
Açmadım pencerelerimi
Çıkmasın diye kokun dışarıya
Bakamadım gözlerine hiç bir sevgilinin
ve tutamadım yüreğimden
Can dedim sana...
Eylül koydum adını
Her anında yağıdırıyordu yağmurlarını benliğim
Sana akıyordu tüm güneşler
Sana yazılıyordu yine kelimeler...
Eylül koydum adını
En güzel mevsimin en güzel ânıydın sen
Yağmurlarım sana akar
Senden sonra yazılacak tüm şiirlere sesleniyorum şimdi
ve senden sonra yazılacak tüm şiirlere tercüman oluyor dilim
diyor ki...
Seni seviyorum...

Osman İçer

Gönül Kara Kışlarda Yürümeği de Bilir

Hayat seni anlattım uzun seneler boyu
Ne gün yüzü gösterdin ne de verdin bir umut
Eğer görmek istersen içimdeki boşluğu
Şöyle yaklaş yanıma gönül köşküme buyur

Belki çalmak istedin senelerce sevinci
Yüzün buz kesiyordu nefesin ürpertici
Ağlattığın ölçüde veremedin sevinci
Ama unutma hayat geceler gündüz olur

Seneler sonra yine yazıyorsan bunları
Kaybettiğim her şeyi tükenen umutları
Alıp ilkbaharımı versen kara kışları
Gönül kara kışlarda yürümeği de bilir.

Osman İçer

Gönül Mâbedim

Gönül sanır mısın ki yârdan uzak hoştadır;
Dil küskündür o vakit, teselli boşunadır.

Ne yüzü güler o an, ne de çıkar sesleri;
Ne umut kalır onda; ne tebessüm izleri.

Solmuştur bütün güller kelimeler anlamsız;
Kurumuştur toprağı, çatlar kalbi apansız.

Mevsimler var mıdır ki o sevenin kendine?
Hüzünler takılır hep aklına kalemine.

Sonra bir vakit gelir mevsim olur mutluluk;
Gözler görür dünyayı, yürekler alır soluk.

Çünkü gelecektir yar, mis kokacak mabedi;
Yüreğindeki sevinç olacaktır ebedi.

Hangi seven vermez ki canını cananına?
Hangi kamer denk gelir sevdiğinin canına?

Şimdi yürek uçmakta, sevdiği geldi diye;
Ellerini uzatıp, verdi diye hediye.

Osman hoş sedâdadır yine bu akşam canlar!
Sevenin yüreğini, ancak sevenler anlar.

Osman İçer

Gözlerin Su, Yüreğime Dökülür Ateş Gibi

Ve ellerin dokunacak yüreğime
Yüreğin ellerimde
Ellerin yüreğimde
Bu bir hazan sabahı olsa de sensiz sessiz
Kuşlar dağlar bekleseler gözü yolda çaresiz
Biliyorum
Doğacak gün
Aydınlatacak arşı
Gelecek yar
Dik duracak baş dosta düşmana karşı
Bu bekleyiş ki bitirir bir hüzzam şarkı gibi
Gözlerin su, yüreğime dökülür ateş gibi...

Osman İçer

Hayata...

Kimi alacadır kimi ebruli;
Kimi yere bakar kimi kibirli.
Bir oda yapmışlar dökme demirli;
Doğanın canlının kafesi olmuş.

Bahara erdiğim an hatırımda.
Hayatı yazarım her satırımda.
İnsanı ezmişler tek oturumda.
İnsan cehaletin kölesi olmuş.

Bunca yıl dolandım setsiz perdesiz.
Hayat geçer elbet bir gün kedersiz.
Seven yalan sevilen de habersiz;
Sevgi yaşamının hilesi olmuş.

Osman İçer

Hüzün ve Sevinç

Biter yağmura özlemler
Ve susuz kalır yürekler...
Yalnızlığa atılan ilk adımdır bu
Ne güller konuşur yüreğimle
Ne de tamamına erer iyi dilekler..
Şiirler biter bir yerden sonra
Biten her güzel veya hoş şeyden sonra..
Ve sonraları...
Umut biter gözyaşıyla...
Kimsesiz sokaklara haykırır şimdi gözyaşlarım;
Geçtiğim yollar ve bana acılan kollar acıtır şimdi canımı...
Oysa ümidim vardı güneşe dair
karanlıkta kalmayacaktı gözyaşlarım..
Şimdi ise sevinir oldum kederlere ve olmamalara,
Bitmelere, üzmelere
Ve bir daha geri gelmemek üzere gitmelere...
Osman İçer

İçer'den Dedim Faslı

Dedim; 'güzel ismini söyle bana'
Dedi; adım lalezar-ı gir yan'dır.
Dedim; kimdir seni her dem ağlatan?
Dedi; onun adı âşık Osman'dır.

Dedim; gözün sarhoş eder insanı;
Dedi; bu göz osmanımın kurbanı.
Dedim; hüsnün mecnun eder insanı;
Dedi; ben leylayım her hal ondandır.

Dedim; ey yar çeşmin deniz mavisi.
Dedi; haktan gelir Allah vergisi.
Dedim; sen niçin takmazsın nergisi?
Dedi ki; ' kıyamam' her hal ondandır

Dedim; ağlar gözün acep niçindir?
Dedi; seni görmediğim içindir.
Dedim ki şüphe yok inci sacındır;
Dedi sen dokundun her hal ondandır.

Dedim; emret buracıkta öleyim.
Dedi; sensiz dünyayı ben neyleyim?
Dedim; Benz'in solmuş merhem eyleyim;
Dedi; sensiz kaldım herhal ondandır.

Dedim; güzel gözlerin bir ok gibi!
Dedi; seni gördüm herhal ondandır.
Dedim; yüreğinde hüsrân yok gibi;
Dedi; sen varsın ya herhal ondandır.

Osman İçer

İnce Bir Hicâz'dır Duruşun

Bahar mı dersin gülüşüne...
Hayır...
Ay mı dersin yüzüne?
Hayır
Ne bahar senin gibi gülebilir;
Ne de ay benzer yüzüne...

İnce bir hicazdır duruşun
Ve ümit verir naçar yüreklere...

Yoktun önceleri...
Yani yaşamak herhangi bir anlama gelmiyordu;
Sonra nasıl olduysa buldum hayatın en güzel şeyini...

Şimdi benimlesin...
Hüzün yok;
Ayrılıklar da...

Ve şimdi yine defalarca rabbime şükrediyorum seni çıkardı diye karşıma...
Ve çok teşekkür ediyorum yeryüzündeki en büyük şairlere;
Annene ve babana;
En güzel şiiri yazıp hediye ettiler bana...

Osman İçer

İstanbul'um Ben...

Birazdan yarar sessizliğimi rüzgâr...

Ve düğümlenir boğazıma ayrılıklar;

Memleket hasreti çeken çocuklar...

Yürür kıyımda iki sevgili, kim bilir ne ümitleri var...

Sırdaşımdır mutluluklara ve ayrılıklara

İSTANBUL'UM ben...

Bir yanım kurak toprak, biryanım hırçın dalga kokar...

Denizimde kısmet arayan mı dersiniz

Toprağımı altın deyip bana sımsıkı bağlanan mı?

Zorumdur aslında, kolay vermem ekmeği;

Ama yine de sever beni masum çocuklar...

Sevmez beni hüznler; benim sizi sevdiğim kadar

Kimi zaman yeni gelinimdir ümitleri olan;

Kimi zaman suskun bir mezar...

İçtiğim sigaradan olsa gerek bu sis bulutu, bu karartılar..

Maviyim ben ve de yeşil, yıksalar da üstüme dev betonları

Bir yanım yeşerir güneşi gördüğüm zaman

Kimler âşık bana kim bilir, kimler için uçar sevdalı martılar

Hangi millet hayran kalmadı ki bana;

Constantin'ler mi, Fatih sultanlar mı?

Şimdi küçük bir gül ağacının gölgesinde geçiriyorum günlerimi

Her geçen gün yeni bir dikenim çıksa da gövdemde

Seviyor insanlar beni...

Dedim ya İSTANBUL'UM ben

Kimi zaman dűşler anlatır beni;

Kimi zaman söyletirim bana âşık Osman'ın kalemini...

Osman İçer

Kâğıtlar Kalemî Senle Tanıdı

Kâğıtlar kalemî senle tanıdı
Senindi tüm sözler ve de ellerim
Bakışın gönlüme armağanındı
Şimdi soldu gülüm öldü yüreğim

Kitaplar cümleyi senle tanıdı
Senindi sözcükler ve de gözlerim
Duruşun fikrime armağanındı
Şimdi senden habersiz yok bir fikrim

Kitaplıklar kitabı senle tanıdı
Sözündü kitaplıklar ve de benliğim
Gözlerin iklime armağanındı
Şimdi gözden uzak görmez gözlerim

Osman kalpte aşkı senle tanıdı
Onundu yüreğin ve de bedenim
Yüreğim gönlüne armağanımdı
Şimdi soldu gülüm öldü yüreğim

Osman İçer

Kalbimin Kilidini Gözlerin Açar

Gözlerimin içine bakınma derin derin;
Olmadık hülyalara dalar giderim
Gözlerin uğruna oldum esirin
Güzel gözlerine kurban olduğum.

Gözlerin dünyama bin ışık saçar
Ben senin aşkınla kalmışam naçar
Kalbimin kilidini gözlerin açar
Güzel gözlerinde hayat bulduğum

Gözlerinle aldın bütün varımı
Gezdirdin dünyanın dört bir yanını
Güzel gözler ile yaktın bağrımı
Gözlerine dolan yaşlar olduğum

Osman İçer

Kim Bilir Sevdayı

Bilinmedik bir yanın vardı beni buralarda kalmaya mecbur eden;

Bir de gülümseme ânın vardı; her gülüşünde

Beni mecnun eden...

...Kim bilir...

Osman İçer

Kime Yazmalı

Şair, şiirini kime yazmalı...?
Eşsiz yarene mi, gözyaşına mı?
Bu olanların bir adı olmalı;
Deli gönül yoksa tek başına mı?

Seven, sevilene kul olmak ister.
Divane olana sanma gün biter.
Beynimde oluşan bütün ümitler;
Sevgine mi ağlar, gözyaşına mı?

Ne ruhum kaldı yanımda ne beden.
Söyleyin bana ayrılıklar neden?
Beni böyle hepten perişan eden;
Yüreğimde bitmez ayrılıklar mı?

Seneler sonra görsem gül yüzünü,
Anlatsam sana içimdeki hüznü.
Nedir karartan tüm gökyüzünü:
Gözlerinin ferisi mi bulutlar mı?

Aramızda aşılmaz mesafeler.
Soldu ruhum umut vermez ümitler...
Kim bilir, ilerde beni ne bekler;
Sonsuz gözyaşı mı mutluluklar mı?

Osman İçer

Koklanmayan Gülüme

Ne güzel bakarsın cümlelerime;
Gözlerin, kelamı anlamsız kılar..
Gül sîman işlenir hecelerime
Değişmez nurun geçse yıllar

Bu geceki şiirim gül yüzüne
Hayran kalır çiçek senin özüne
Hele bir bak, kulak eyle sözüme;
Açılır istersen sana tüm yollar

Osman'ım yoruldum seneler boyu.
Taşdım omzumda hep hayat suyu.
Kazsalar arkamdan en derin kuyu;
Yol olur istersen sana taşlarım

Osman İçer

Kokun Cennetten Hatıra Gönlüme

Gönlüme tarifsiz umutlar eken
Kokun cennetten hatıra gönlüme
Bitecek ha bugün ha yarın derken
Kavuşacak bu gönül eşsiz gülüne

Anlam kazanacak memleket yine
Ellerim kavuşacak ellerine
Yolum feda olsun senin sevgine
Ağlayan göz varacak sevdiğine

Kâinata huzur veren gözlerin
Yüreğime nakış işler ellerin
Her nerede olursan ol seninim
Dünyaları değişemem sevgine

Osman İçer

Mevsim Ayrılık Vakti; Ezelden Hasret Gönlüm

Baharlar geldi yine; bak ben yine yalnızım.
Sen gittiğinden beri geçmedi yürek sızım.
Yazılmış ya bir kere, silinmez artık yazım.
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama.

Olmadı senden sonra seviyorum dediğim.
Göz yaşlarımdı suyum, hasretindi yediğim
Dönmeyeceksin bilirim, söyle ben ne edeyim?
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama.

Yalnızdım, doğduğumda kimse yoktu yanımda
Sonra sen çıkıp geldin; kan oldun damarımda.
Herkes sevdiğiyile de; bir sen yoksun yanımda
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama.

Günlerin anlamı yok, saatler sensiz geçer
Kim bilir neredesin; aklından kimler geçer
Yapayalnızım şimdi; yüreğim kaldı naçar
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama.

Gideli epey oldu sevemedim kimseyi.
Gönül sızılarımınla sabah ettim geceyi
Gülmüyor artık yüzüm bulamadım neşeyi
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama.

Bak sana yazılıyor yine tüm şiirlerim
Kaç kez dünyaya gelsem yinede hep "sen" derim
Dön gel desem geriye bitsin diye kederim.
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama.

Başka bir şehirdeyim gözlerim seni görmez.
Seni ne kadar sevdim bunu kimseler bilmez.
Dedim ya sen yokken yar! bu yürek asla gülmez.
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama.

Bu şiir senelerce yazılmayı bekledi.
Kederim kaderime yeni dertler ekledi
Dediler ki çare yok; inan artık evlendi;
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama.

Sayısı yok inan ki özlemlerle geçen günün
Harap oldu dünlerim ümit vermez bugünüm
Derler ki gelin olmuş yapıyor düğünün;
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama.

O kadar çok isterdim ki seni gelin görmeyi
Meleklerin kıskandığı güzeli seyretmeyi
Bak yine ağlıyorum. Gel teselli et beni;
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama.

Kimse kalmaz yanımda bilirim bir gün gelir
Gözlerim görmez olur belim boynum bükülür

Sanma ölüm anında sensiz azap çekilir;
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama.

Osman söyler yari duymaz bunları.
Kalpte artar eksilmez; çektiği tüm gamları
Artık güller anlatır ona tüm olanları;
Şimdi sana hasretim; dön gel diyemem ama...

Osman İçer

Mükâfatlar Meçhuldür Cezâ Meçhul

Bir yıldız kaydı gökten gönlüme
Yıldızın adı meçhul, gece meçhuldü
Bir heyecan belirdi birden yüzümde,
Sebebi meçhuldü, yüzlerim meçhul

İki güzele rastladım sokakta
Biriñin beni vardı pembe yanakta
Bana baktı da hafif karanlıkta
Gözleri meçhuldü sözleri meçhul

Osman bir deli âşık söyler durur
Sanma coşan bu yürekler durulur
Bir gün elbet tüm hesaplar sorulur
Mükâfatlar meçhuldür ceza meçhul.

Osman İçer

Mürekkep Yıldızlardan

Ay saklanmış bu gece bulutların ardına;
Islanmış elim, yüzüm hüzünlü yağmurlardan...
Bir şiir yazmış ki gök sevdalılar adına;
Kâğıdı eşsiz semâ, mürekkep yıldızlardan.

Ne kadar kararsa da gökyüzü aldirmeden,
Güneşler doğacaktır, biliyordur ardından.
Mevsîm ki ilhamını alır sevdalılardan;
Kâğıdı eşsiz semâ, mürekkep yıldızlardan.

Sevdiğimin tenine benzer esmer bulutlar.
Yüreğinde biter yârin, sevdâ sevdâ umutlar.
Gözlerine yazılır sevinç ve mutluluklar;
Kâğıdı eşsiz semâ, mürekkep yıldızlardan.

Sevdiceğim, Gül yüzlüm sensiz gönlüm hederli!
Yüzünü görmediğim tüm zamanlar kederli.
Kalemim isyan eder, mısra'm ince sitemli;
Kâğıdım eşsiz semâ, mürekkep yıldızlardan...

Osman İçer

Nasip et Resul'ün şefaati

Ey gökleri yoktan var eden rabbim!
Hak yolundan ayırma nolur beni.
Aşkın ile çarpar biçare kalbim;
Nasip et Resulün şefaati.

Kavuşturdun gökte ayla yıldızı.
Ümmet eyledin resulüne bizi.
Gözümde yaşlarla hep dizi dizi;
Nasip et Resulün şefaati.

Eriştim bir ramazanı şerife
Anlam verdin Nun' a Sin' e Elif' e.
O ki kâinatta eşi olmaz halife;
Nasip et Resulün şefaati.

Bazı gün olur ağlar iki gözüm.
Bazı gün kendime kar etmez sözüm.
Kurudu benliğim kayboldu özüm;
Nasip et Resulün şefaati.

Ben aşığım Resullullah yoluna!
Canım feda Muhammed' in yoluna.
Kavuştur bizi en kutlu kuluna;
Nasip et Resulün şefaati.

Osman İçer

Ne Kadar Uzakta Kalırsan Kal...

Yazan kalem,
Gören göz,
Ağlayan yürekler için Islanan mendil...
Bir sevdanın hüznüne kapılırken gözlerimden düşen zerre...
Kimsesiz sevdalar için hüzünlünen bir kandil...
Yazan bilir okuyan da kelamı
Seven istemez yar kessin selamı
Bakışındır, sözlerimin ilhamı
Kalem yazar.
Göz görür.
Islanır kimsesiz bir mendil;
Kimsesiz gözyaşları ile paralanır yine dil...

Yanar ardı ardına sigaram benle...

Yazan kalem,
Gören göz,
Ağlayan yürekler için ıslanan mendil...
Ve her ne kadar uzak kalsa da yıllar,
Uzaklaşan senelerdir;
Yar değil...

OSMAN İÇER(20/06/2011-22:24)

Osman İçer

Osman da mı Anlatamadı Aşkı

Yanında kuş gibi uçardı kalbim.
Gözünü görmeden bitmezdi derdim.
Sen olmasan buralardan giderdim;

Hadi gözlerin görmedi diyelim;
Yüreğin de mi hissetmedi aşkı...?

Sığındı kalbime sevginin rengi.
Gözler eşsiz; saçların umut rengi.
Çok aradım yoktu kalbimin dengi

Hadi kolların sarmadı diyelim;
Hislerin de mi saramadı aşkı...?

Yalnızdım; yalnız geldim dünyaya.
Gece gündüz bakınırdım semaya.
El havada yalvarırdım Mevla'ya...

Hadi bulut anlamadı diyelim;
Yağmur'da mı anlayamadı aşkı...?

Uzun yollar aşır geldim buraya.
Sensizken gönül tuz bastı yaraya.
Düştüm bir kez aşk denilen belaya;

Hadi mecnun anlatmadı diyelim;
Osman da mı anlatamadı aşkı...?

Osman İçer

Riyakar Sevdalara

Ceplerim doluydu yalnızlıklarla
Elimde üşüyen küçük bir kandil
Bedenim sarılmış avuntularla
Ne zaman yalancı ne riyakar dil

Bir sebep ararım gülsün ki yüzüm
Harabe benliğim kurumuş gözüm
Kendime bile geçmez iken sözüm
Ne zaman yalancı ne riyakar dil

Oysa ki ben sana darılmam ey yar
Gönlümün sevgisi yüreğin kadar
Değişir zamanlar ve de dünyalar
Ne zaman yalancı ne riyakar dil

Ola ki bir sabah uyandığımda
Ola ki herkesi sen sandığımda
Ola ki dillerin dert yandığında
Ne zaman yalancı ne riyakar dil.

Osman İçer

Rüzgarında Savrulmak

Bir son bahar sabahı varsam yârin yanına,
Saçlarım bulut olsa, yağmur dökse gözlerim,
Geçivermişse ömrüm gelmişsem son anıma;
Umudum olur kalbin yollarını gözlerim.

Kelamım edep ile sakınır seni gözden,
Cümle âlem feyz alır o ay parçası yüzden.
Gül siman görmeyince derman çekilir dizden;
Kelam-ı adap ile seni anar sözlerim.

Kimi yârine der ki: "sen benim çiçeğimsin"
Kimi der ki: " kalbimde en büyük gerçeğimsin"
Kâğıtlara sorum da benim için sen nesin?
Kalem yazamadı da yetmedi dizelerim.

Gecenin özlemidir belki güne kavuşmak.
Savrulup rüzgârlarda güneşlerle buluşmak
Mısralarım yetmiyor, kar etmiyor konuşmak;
Gecenin hasretiyle gözlerini özlerim.

Bu bir yakarıştır ki elim semandan yana.
Gönül ırmaklarından su içtim kana kana.
Şimdi biri gelip de yâri getirse bana;
Taşar yine hasretten kurumuş denizlerim.

Lakin bana sunsalar ab-ı hayat taslardan;
Kurtaramazlar kalbi senle dolan yaslardan.
Yürümediğin yollar olsa da elmaslardan;
Yürümem o yollardan kırılrsa da dizlerim.

Bir zamandır ki donar süzülmez coşkun ırmak!
Kalbi hayli yoruyor senden uzakta kalmak.
Çok güzel şey olmalı elbet yanında olmak;
Gönül pınarlarımdan sana akar özlerim.

Gözlerine ulaşmak Sırat'tan yol olsa da,
Dokunacağım elin ateşten kor olsa da,
Yanıverse bedenim sebebim yar olsa da;
Alevlenecek dilde küle dönmüş közlerim.

Sevecek olursan yar hüznüm döner sevince.
Kalbe bayram gelecek gözlerini görünce.
Benliğini ruhuma işledim ince ince;
Dönüp baksan ardına görünecek izlerim.

Osman İçer

Sen Üzülme Güzel Anam

Sen üzülme güzel anam
Üzülme canım babam
Üzülme kardeşlerim
Ağabeylerim ablalarım
Üzülme kalemim kâğıdım
Üzülme masam kitabım
Gözyaşlarım...
Üzülme onun için yüreğimi yakan yangın
Bakın mutlu artık o
Üzülme dostlarım
Bakmayın siz bana
Bakmayın onun için ağladığıma
... Ve üzülme ülkem...
Ülkemin dertli insanı...
Ve üzülme güzel anam
İşte yen bir yangının
Közleri birikiyor şimdi gönlümde
Üzülme kim bilir ne umutlar
Ne sevinçler var önümde...
Senden arta kalanlar ile yaşıyorum şimdi yüreğim
Üzülme hasta ellerim ve bedenim
Üzülme melekler
Aranızdan biri mutlu şimdi...
Üzülme şairler yazarlar ozanlar
Üzülmesin kimse üzülmesin
Ve üzülme artık yüreğim
O artık olmayacak ama...
Neyse sanırım gitme vaktim geldi
Sizlerin olsun tüm ümitlerim sevinçlerim
Sizin olsun gökyüzü ve bulutlar
Sizin olsun onun için biriktirdiğim umutlar
Bekleyin beni yarınlarım
Olur olmaz anlarda aklıma gelen şeyler
Dünüm bugünüm yarınım
Sadece bir kalem bir kâğıt ve
Birkaç dosta yazıyorum umutlarımı
Ve biliyorum
Ve bekliyorum
Benzeri olmayan mutluluklarla dolu;
Yarınlarımı...

Osman İçer

Seni Düşündüm

Karanlık gecelerin sessizliğinde,
Dünyadan habersiz seni düşüdüm.
Geceler sandığım gündüzlerimde;
Ben yalnız senin gözlerini düşündüm.

.....
.....
.....

Osman İçer

Seni Seviyordum Yapamadım

Son defa merhaba dedim yüreğime;

Son defa bakmak istedim gözlerine,

Bakamadım...

Yakınımdaydı oysa seneler sonra.

Dokunsam, tutacaktım ellerinden;

Tutamadım...

Kimseler girememişti gönlüme.

Yaklaştım barışmak konuşmak istedi

Yüreğim yüreğinle;

Uzlaşamadım...

Başımı kaldırmak istedim,

Olduğum yerde kalmıştım.

Senden bir tebessüm bekledim;

Alamadım...

Ve son vermek istedim hayatıma...

Ne yaptıysam olmadı,

Allah kahretsin;

“SENİ SEVİYORDUM”

YAPAMADIM...

Osman İçer

Seni Seviyorum Bağıra Bağıra

Seni seviyorum bağıra bağıra
Cümlerimde sen varsın
Her satırımın bağında
Ve seninle bitiriyorum artık her cümlemi
Sabahın ilk saatisin sen
Serin ve güzel
Ve akşamın en ucra köşesinin bir türlü sırrı çözülemeyen
Cansın sen yani sen
Can...

Sana yazılıyor şiirlerim artık ve sana yazılacak tüm makaleler
Seni anlatacak artık küçük çocuklar
Yokluğunda duvarlarda saklıyım...
Sana...
Yüreğime hasret kalıyorum tüm ömrümce
Ve defalarca söyledim
Ve yine söylüyorum
Yüreğim seni....
Evet..
Seni çok seviyorum...

Osman İçer

Sevdâ Bu Olmalı

Ben bu değildim aslında
Seni tanımadan önce
Her şey basitmiş gibi görünürdü gözüme
Sonra seni tanıdım
Seninle tattım daha önce tatmadığım hisleri
Ve seninle duydum yüreğimden gözlerine akan nehrin sesini
Sen varsın artık kalemimin yazdığı kâğıdımın üzerindeki
Her yazıda...
Gerçekler yoktu önceleri benim için
Dedim ya
Seni tanıdıktan sonra tanıdım gerçekleri...
Çocuktum bir zamanlar
Büyüttü beni hasretin
Hani istersin ya birini yanında
Hani o olmayınca olmaz asla hayatın anlamı
Hani gün geçtikçe yollar uzadıkça büyür ya hasretin;
İşte ben de sana öyle hasretim...
Osman İçer

Sevgi ve Zaman

Sensiz ufku olmayan koca bir denizdeyim
Saat altıyı on dört yine ben seninleyim

Bazen bir güneş gibi doğarım pencerede
Bazen bir çiçek gibi solarım ellerinde

Bazen bir deniz gibi ürpertirsin içimi
Bazen bir çocuk gibi avutursun gönlümü

Sen buradan gideli geçse de aylar yıllar
Yıpranmaz gönlümdeki o temiz hatıralar

Sensiz ufku olmayan koca bir denizdeyim
Saat altıyı on beş ben yine seninleyim...

Osman İçer

Susamışlığım Hangi Kuraklıktan Gelir?

Bilmem kaç bahar önceydi yalnızlığım...
Susamışlığım hangi kuraklıktan gelir
Bilmem gözlerin kime dokundu en son
Ve kime güldü gülmeyi unutan ülkelerin masum çocuğu...
Sevmeyi unuttuk tıpkı sevilme gibi
İçimde bir korku;
Yüzüme vuran rüzgardan alırım haberini...

Osman İçer

Tebessüm...

Arada bir senden gelen bir cevapsız arama;
Bitirmez acımı ama merhem olur yarama...

Osman İçer

Teninde Çiçeğin Özünü Gördüm

İşte gökyüzünde belirdi kamer,
Şalkına bakarken yüzünü gördüm.
İsmi söyledi yıldıznameler;
Teninde çiçeğin özünü gördüm.

Âlimler seninle buldu dermanı.
Kul olmuş gönlümün sende fermanı.
Gözüne baktım unuttum zamanı;
En güzel kelamı dilinde gördüm.

Güllerin hasına "yanma" demişler.
Yalana riyaya kanma demişler.
Elinden tat alır bütün yemişler;
En tatlı meyveyi dilinde gördüm.

Yarimin gül yüzü gelir hatrıma,
Gözün yazdım aşkın her satırına,
Sensiz koma aşkının hatırına;
Senle cennet, sensiz cehennem gördüm...

Osman İçer

Ürkek Bakarsın Gölgelerime

Çaresizliğin rıhtımında yalnızlığım
Ellerimde üşümüş güvercinler
Saçlarım ağarmaya yakın
Ve gülmüyor çocukluğum;
Korkarım...
Sen küçücük bir çocuksun bakışları beni anlatan.
Bana bakarsın hayatın her noktasında.
Ürkek bakarsın gölgelerime
Ve tutamaz ellerimi ellerin;
Korkarsın...
Titrer elleri küçük çocukların,
Bakamazlar gözlerime.
Korkarlar gözlerimdeki sevgiden
Korkarlar onlara baktığımda üşürsün diye...
Eylül bitti.
Bak yine yeryüzü üşümeye başladı;
Yüregim gibi...
Korkarım üşür diye yüreğin
Saklarım güneşlerimi eylülde üşüme diye
Ama korkarım...
Karanlıklarım loş olur hayalinle
Aydınlatamaz bir türlü
Yanar ardı ardına sigaram
Getirmese de seni mahzun dumanı
Şair derler adıma çoğu kez
Ama bilmezler ürkek sevdamı
Her gece beni ipe götürdüğünü sevmelerimin
Bilmezler yandığımı okyanuslarda
Bulamadığımı kaybettiğim gözyaşlarımı
Bilmezler sana olan sevdamı
Sen de bilmezsin sana olan susuzluğumu
Uyuyamadığımı geceleri ismini haykıramadığım için ismini
... Ve bu böyle sürer gider seneler boyu...
Çaresizliğin rıhtımında yalnızlığım Ellerimde üşümüş güvercinler
Ve gülmeyen çocukluğum

Korkarım...

YirmiDörtEylülİkiBinOnÜç
23.04

Osman İçer

Üstad Şairlere...

Şairdir gönlümü kedersiz kılan;
Gözlerim onlarla umuda bakar.
Karşımda olsa da amansız yılan;
Sözüm hançerimdir nehirler yakar.

Sevdalar anlatır en hoş tarifle;
Kendini bulursun Ahmet ARİF'le.
Dilinde canlanır cümle pınarlar;
Gönüllere koşar en saf elifle.

İçine bir sevda düştüğü zaman;
Umuda bir yoldur Nazım Hikmet RAN.
Dilinde canlanır cümle sevdalar;
Kelamıdır hüznü umuda yoran.

Nefrete çekince kalın bir duvar;
Gülümser Halide Edip ADIVAR.
Dilinde canlanır kadim yıldızlar;
Kalemi söyler ki "umutlarım var".

Yol gösterdi mi o açılır yollar;
Üstadım, neferim İsa KAHRAMAN.
Dilinde canlanır cümle kelimeler;
Sözleri, sözüne değdiği zaman.

İşte bu kadar hoş şair içinde,
Olursan kalınmaz kâhir içinde,
Bir mısra canlansın Osman için de;
Kelamım şaire, yüzüm ALLAH'a.

Osman İçer

Yakamozlarda kaldı hislerim Hasan İÇER

-Yakamozlarda kaldı hislerim-
Sahil, ikimiz ve karanlık Ay örtülü,
Ve yakamozların dansı...
Bir balıkçı teknesinin suyu yarmasıyla, belirivermişti yakamozlar,
Şahit olmuşlardı sana olan hislerimi anlatırken,
Aynı hisleri sende duyduğunu söylemiştin.
Bulutlar çekilmiş aydınlanmıştı sular,
Açığa çıkmıştı gerçek hislerin.
Ama ortada gerçek bir sevgi vardı.
Benim sevgim...
Yinede böyle gecelerde sahildir adresim,
Tekrar yaşamak için seni.
Ta ki bulutlar Ayı azad edene ve mehtap oluşana dek.
Aydınlanır sular.
Ne yakamoz kalır ne de hisler.

Hasan İÇER

Osman İçer

Yanında Lahzâlar Kayboluverdi

Sözlerin ömrüme bad-ı sada' dır,
Sevginle unuttum kederi derdi.
Canânım, bu cânım, sana fedâdır;
Yanında lahzalar kayboluverdi.

Gül açarken sordum "özün ne" diye.
Söyledi; " özümü sorarsın niye"
Dedim "ya bülbülün giderse" diye;
Boynunu büküp de hep soluverdi.

Uzandım laleye can suyu verdim!
Gönlümde sayısız gülleri derdim.
Bitmez bu hüzünler hep bitmez derdim;
Hüzünler sevgiyle kayboluverdi.

Osman'dır sevdaya kalbi adayan.
Bitecek yüreğim az daha dayan.
Gözüme bakınca halden anlayan;
Yüreğim gül yüzlümü buluverdi.

Osman İçer

Yar Tenine Rüzgâr mı Değdi

Yar tenine rüzgâr mı değdi
Nedendir bu hüzn solgunluk neden
Az önce ellerin ellerimdeydi
Şimdi neden senden uzak bu beden

Sensiz baharı neyleyim yar
Gözüm her köşede gözünü arar
Çırpınsam ağlasam da neye yarar
Yaşar mı sanırsın sensiz bu beden

Yüreğinden uzakta yaşar mı yürek
Her daim gözüme gözlerin gerek
Her sabah uykunda gelecek melek
Küçük bir buse verecek benden

Osman İçer

Yolunda Yokum Artık

Tükendi sana aşkım
Düşünmem artık seni
Senin için savaştım
Bilmedin kıymetimi
Şimdi başka birisi
Mutsuz etse de seni
Var git kendi yoluna
Yolunda yokum artık

Osman İçer

Yüreğime Karlar Yağdığında Düşünüyorum Seni

Yüreğime karlar yağdığında düşünüyorum seni;

Çünkü sen benim güneşimsin

Güneş yakarken düşünüyorum seni;

Çünkü sen benim rüzgarımsın

En umutsuz anımda düşünüyorum seni;

Çünkü sen benim dünüm, bugünüm;

Ömrümsün..

Osman İçer